

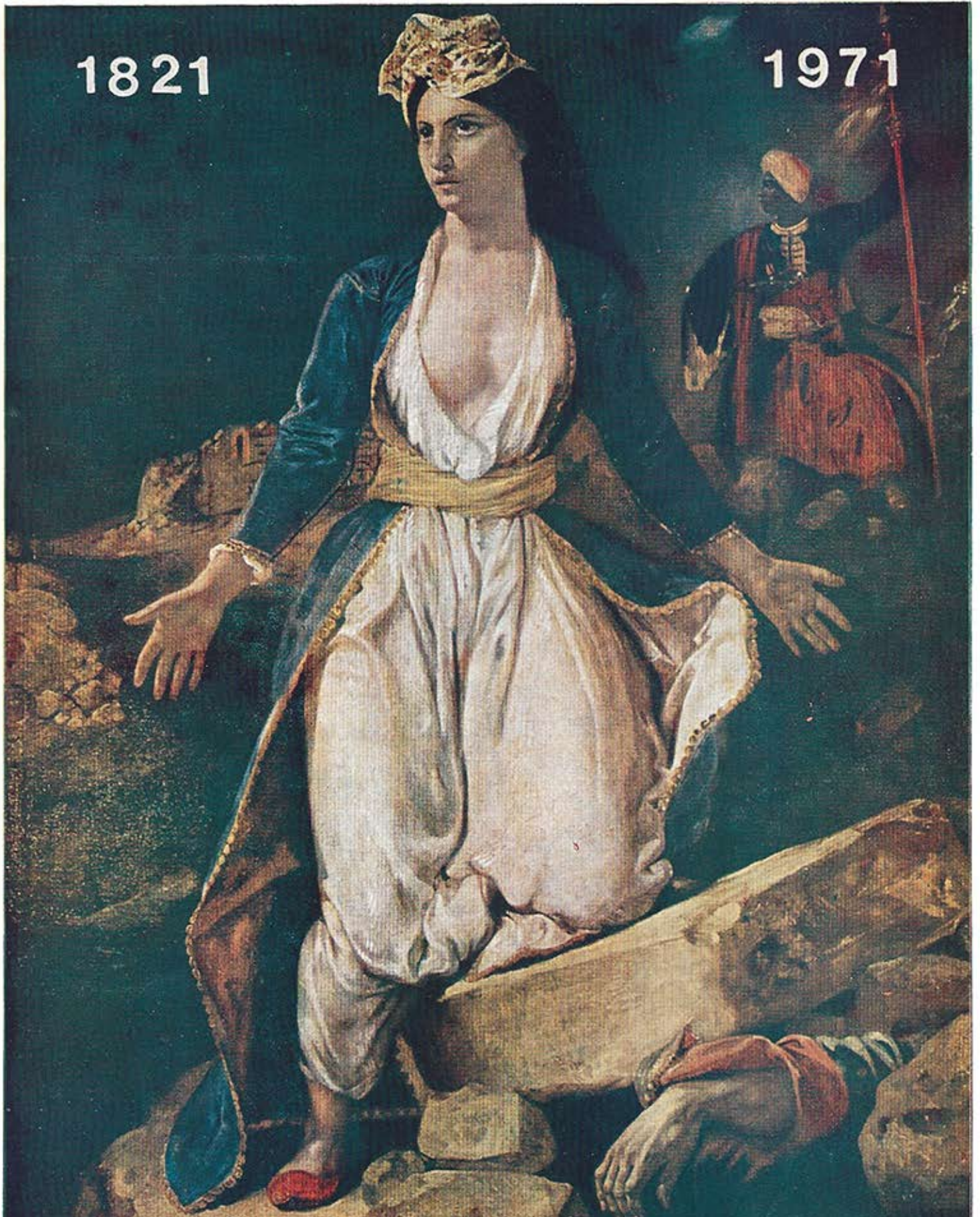
ΑΧΑΪΑ-CLAUSS

ΕΤΟΣ Ζ' ΑΡΙΘ. 83

ΜΑΡΤΙΟΣ 1971

1821

1971

ΧΑΙΡΕ Ω ΧΑΙΡΕ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

1821

ΧΑΙΡΕ Ω ΧΑΙΡΕ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

150 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΑΧΑΪΑ ΚΛΑΟΥΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ

Η ΑΧΑΪΑ-CLAUSS, ή αρχαιότερα Ἑλληνική Οἰνοποιητική Ἑταιρία, συμμετέχει με ἄφατη ἐθνική χαρά εἰς τὸν εορτασμόν τῆς 150ῆς ἐπετείου τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Με εὐλάβεια καὶ εὐγνωμοσύνη στρέφει τὴ μνήμη πρὸς τὴς ἡρωϊκὰς καὶ ἁγίας μορφὰς τῶν ἀγωνιστῶν καὶ μαρτύρων, τῶν δημιουργῶν τῆς μεγάλης ἐποποιΐας, αὐτῶν πού μᾶς ἐχάρισαν τὸ πολυτιμώτερον ἐξ ὅλων τῶν ἀγαθῶν: **Τὴν ἐλευθερίαν.**

Ἡ ΑΧΑΪΑ - CLAUSS εὐρίσκειται εἰς τὰ ὑψώματα τῶν Πατρῶν καὶ πλησίον τοῦ μεσαιωνικοῦ φρουρίου τοῦ Σαραβαλίου, ὅπου οἱ Ἕλληνες ὑπὸ τὸν Θεόδωρον Κολοκοτρώνη καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς καὶ προκρίτους τῆς Ἀχαΐας, ἔδωσαν σκληρὰν μάχην καὶ ἐνίκησαν τοὺς Ὁσμανλῆδες.

Ἐχομε βαρεῖα κληρονομία καὶ αἰσθανόμεθα ὑπερήφανοι γιὰ τὴν εὐχρηστίαν μας εὐρίσκονται εἰς τοὺς πρόποδες τοῦ Παναχαϊκοῦ, πού διεδραμάτισε τόσο μεγάλο ρόλο στὴν ὀργισμένη ἐκείνη ἐξέγερσι τῶν σκλάβων ἀδελφῶν γιὰ τὴν ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Ὁ τόπος ὀλόγυρα ἀπὸ τὴν ΑΧΑΪΑ - CLAUSS ἔχει ποτισθῆ με τὸ τίμιο αἷμα τῶν Ἀχαιῶν ἀγωνιστῶν, τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

Ἡ ΑΧΑΪΑ - CLAUSS εἶναι δεμένη με τὴς βαθύτερες ρίζες τοῦ ἐθνικοῦ κορμοῦ, γιὰ τὴν εὐχρηστίαν τῶν ἀγωνιστῶν οἱ γενναῖοι ἀγωνιστὰς τῆς Πίστης, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Πατρίδας.

Αἰσθανόμεστε ὑπερήφανοι συμμετέγοντες σὲ τὴν Πανελλήνιον ἐκδηλώσει τῶν εορτασμῶν τῶν 150 χρόνων τῆς Παλιγγενεσίας.

Ἐδῶ κεληδοῦσαν ἀνταριασμένα ἀπὸ μαρουῖτι καὶ καπνοῦς τὰ καρποφύλια τοῦ 21 καὶ ἡ Ἑθνικὴ Μνήμη ἀνασταίνει ἡρωϊκὰς μορφὰς, πού στάθηκαν κορυφαῖες στὸ σκληρὸ ὀδοιπορικὸ τῆς μάχης καὶ τῆς θυσίας μέχρι νὰ ἀκουστῆ τὸ μέγα ἐκεῖνο ἄγγελμα:

«Ἕλληνες νικήσαμε
ὁ Τούρκος ἔφυγε στὴν
Κόκκινη μιλιὰ...»

Ἐπάρχουν στὴν πορεία τοῦ ἔθνους μας ἀπὸ τὴν χαραυγὴ τῆς παρουσίας του στὸ βραχότοπο τοῦτο τῆς γῆς του, πολλοὶ σταθμοὶ

δόξας, θυσιῶν, μεγαλείου δακρύων καὶ αἵματος.

Ὅμως τὸ 1821 στέκεται τὸ φαινόμηνον τῆς ὀμαδικῆς θυσίας, ἄθλος πού δὲν ἔχει παρόμοιο, ὄχι ἡ Ἑλληνική, ἀλλὰ ἡ παγκόσμια ἱστορία τῶν λαῶν. Ἐνα ὀμαδικὸ ξεσήκωμα γιὰ τὴν λευτεριά, χωρὶς ὑπολογισμοὺς, χωρὶς ἰδιοτέλεια καὶ χωρὶς καμμιὰ βοήθεια. Ἄνοργάνωτοι, ἀσύντακτοι, πολλὰς φορὰς ἀσυνενοῦχοι, με διχόνοιες καὶ ἐριδες, με προσωπικὰ μίσση, ἴσως καὶ με κρυφὰς ἐλπίδες κάποιας διάκρισης, ὅμως με τὴν καρδιά ἀκουμπισμένη στὸ Ἐπαναστατικὸ Λάβαρο, τὸ χέρι στὸ γιαιταγάνι καὶ τὸ στόμα τὰ λιανοτραγούδα τῆς παλληκαριᾶς.

Οἱ ἀγωνιστὰς τῆς Ἀχαΐας καὶ γενικώτερα ὅλοι οἱ ἀγωνιστὰς τῆς σκλάβας γῆς τῶν Ἑλλήνων, ποτισμένοι με τὰ τραγούδια καὶ τοὺς θρούλους τῆς αἰώνιας φυλῆς, πιστεύοντας ὅτι ἡ μοῖρα τῆς Ἑλλάδας δὲν εἶναι ὁ Τάφος, ἀλλὰ ἡ Ἀνάστασις, ξεγύμνωσαν τὰ σπαθιά καὶ ὤρμησαν ἐναντίον τοῦ τυράννου. Κάλιο ὁ θάνατος, παρὰ ζωὴ καταφρονημένη, παρὰ τυραννία καὶ ὑποδούλωσι.

Καὶ τώρα ἐλεύθεροι, γιγαντωμένοι, με ἀκμαῖο τὸ ἠθικὸ, με τέ-

λεια ὀργανωμένο Κράτος, με ἰσχυρὰς Ἐνοπλίας Δυνάμεις, με πλουτοπαραγωγικὰς πηγὰς καὶ με ἰσχυρὴν Κυβέρνησι, γιορτάζουμε τὴν ἐπέτειο τῆς 25ῆς Μαρτίου 1821 με καρδιά πλημμυρισμένη ἀπὸ ὑπερηφάνεια καὶ ἄφατη Ἑθνικὴ χαρά.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΛΗ

Φύσα, μαῖστρο δροσερὲ
κι' ἀέρα τοῦ πελάγου,
νά πᾶς τὰ χαιρετίσματα
στοῦ Δράμαλη τῆς μάννα.

Τῆς Ροῦμελης οἱ μπέηδες,
τοῦ Δράμαλη οἱ ἀγάδες
στὸ Δερβενάκι κείτονται,
στὸ χῶμα ξαπλωμένοι.

Στῶμα ἔχουνε τὴ μαύρη γῆς
προσκέφαλο λιθάρια
καὶ γι' ἀπανωσκέπασμα
τοῦ φεγγαριοῦ τῆς λάμψη.

Κι' ἓνα πουλάκι πέρασε
καὶ τὸ συχναρωτᾶνε:
»Πουλί πῶς πᾶει ὁ πόλεμος
τὸ κλέφτικο τουφέκι;

— Μπροστὰ πᾶει ὁ Νικητάρης,
πίσω ὁ Κολοκοτρώνης,
καὶ πάρα πίσω οἱ Ἕλληνες
με τὰ σπαθιά στὰ χέρια...»

Γράμματα πᾶνε κι' ἔρχονται
στῶν μπέηδων τὰ σπῆτια

Κλαῖνε τ' ἀχούρια τ' ἄλογα
καὶ τὰ τζαμιά γιὰ τούρκους

κλαῖνε μαννοβλῆς γιὰ παιδιὰ,
γυναῖκες γιὰ τοὺς ἄνδρες...

